

Nr 36.

Godkänd av första kammaren den 10 mars 1916.

Godkänd av andra kammaren den 10 mars 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om nyttjanderätt till gravplats samt lag om ändrad lydelse av 1 kap. 8 § och 2 kap. 43 § i lagen om nyttjanderätt till fast egendom den 14 juni 1907.

(Lagutskottets utlåtande nr 10.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 14 januari 1916 avlåten proposition, nr 24, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet hållna protokoll ävensom en av 1915 års kyrkomöte i ärendet avlåten skrivelse, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till lag om nyttjanderätt till gravplats samt lag om ändrad lydelse av 1 kap. 8 § och 2 kap. 43 § i lagen om nyttjanderätt till fast egendom den 14 juni 1907.

Riksdagen har bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Vid granskningen av förslaget till lag om nyttjanderätt till gravplats har emellertid uppmärksamheten fästats å de ingalunda sällsynta fall, där upplåtelse av gravplats förbundits med åtagande av den myndighet, som har kyrkogården under sin vård, att mot viss, en gång för alla erlagd gottgörelse ombesörja gravens framtida underhåll. I sådana fall är kyrkogårdsförvaltningen visserligen gentemot medkontrahenten eller annan, som från medkontrahenten härleder rätt till gravplatsen, i privaträttslig mening förbunden att fullgöra sitt åtagande härutinnan, men sedan ingen nyttjanderättshavare i lagförslagets mening längre existerar, t. ex. om den ursprunglige nyttjanderättshavarens släkt ut-

gått, finnes ej vidare någon rättsägare, som med laga verkan kan tillhålla förvaltningen att uppfylla sina kontraktsevenliga förpliktelser. I dylikt fall lära hinder ej möta för kyrkogårdsförvaltningen att låta gravplatsen förfalla och därefter med stöd av bestämmelsen i lagförslaget 4 § genom meddelat föreläggande bereda sig rätt att fritt disponera över densamma.

Riksdagen finner väl en anordning, som kan medföra följder av nyss antydd art, icke vara i allo tillfredsställande, men synes skälig trygghet i berörda hänseende kunna vinnas genom särskilda bestämmelser vid sidan av det föreliggande lagförslaget. Nödig kontroll över att kyrkogårdsförvaltning icke låter komma sig till last åtgärder, som ovan berörts, skulle kunna vinnas exempelvis genom att till kungl. förordningen om kyrkostämma samt om kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 gjordes ett tillägg av den huvudsakliga innebörd, att de för granskning av församlingsräkenskaper utsedda revisorer skulle erhålla kännedom om de fall, där församlingen åtagit sig underhållsskyldighet av gravar, och i samband härmed tillfälle att efterse, i vad mån nämnda skyldighet fullgjorts.

Riksdagen får därför hemställa, att Eders Kungl. Maj:t ville taga under överbägande, huruvida icke genom tillägg till kungl. förordningen om kyrkostämma samt om kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 eller genom annan lämplig åtgärd ökad trygghet må kunna vinnas för behörigt fullgörande av den underhållsskyldighet av gravplats, som kyrkogårdsförvaltning eller församling må hava åtagit sig, samt för riksdagen framlägga det förslag, som härav kunde föranledas.

Stockholm den 10 mars 1916.

Med undersätlig vörndnad.
